

Begrundelse

Det er efterhånden blevet en udbredt og populær beskæftigelse hos nogle »søgende« mennesker, at konsultere en såkaldt »numerolog« og hos denne sædvanligvis mod et honorar at få hjælp til at finde et nyt fornavn, der passer til personen. At personen ved navneændringen opnår et »lykkeligere« liv, spiller for disse personer ofte en vigtig rolle.

Spørgeren har intet imod, at en person, der fra fødslen har et navn, som vedkommende i sit voksne liv selv føler er til ulempe, ændrer sit fornavn til nyt fornavn, som personen synes om. Men der er efter spørgerens opfattelse noget galt, hvis, som der faktisk er eksempler på, en person der senest fik sit fornavn ændret i januar måned 2000 efter konsultation hos en numerolog, allerede i februar måned 2000 ønsker at ændre fornavnet igen efter konsultation med en anden numerolog.

Det nævnte eksempel omfattede en person, der i januar 2000 ændrede sit fornavn, og denne navneændring indbefattede en skriftlig henvendelse fra sognepræsten til Kirkeministeriet, indberetning til det lokale folkeregister, dåbssognet, valgmenighed og vielsessognet. Allerede i februar 2000 ønskede personen efter konsultation med en anden numerolog at ændre sit fornavn igen. Spørgeren er af den opfattelse, at tid og midler kan anvendes bedre.

Det spiller ganske afgjort en rolle, at det ikke koster noget at ændre sit fornavn, modsat gebyret på kr. 3.000 for at få sit efternavn ændret. For eksempel koster det gebyr, hvis et ægtepar ønsker at bruge begge efternavne med en bindestreg. Som en konsekvens af at der ikke gribes ind over for trafikken med ændring af fornavne, mener spørgeren, at man må være lige så konsekvent og fritage ændring af efternavne for gebyr.

Kirkeministeren har i svar på spørgsmål nr. S 1892 og S 2060 oplyst, at ministeren dels ikke vil gribe ind over for den trafik, der på det seneste har bredt sig, at ændre fornavn efter for-godtbefindende, og heller ikke tage initiativ til, at gebyret for at skifte efternavn ophæves som en konsekvens af, at det ikke koster noget at skifte fornavn under henvisning til, at personnavneloven henhører under Justitsministeriet, Civilretsdirektoratet, og at spørgsmålet derfor skal stilles til justitsministeren, hvilket hermed gøres.

Svar (12/4 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Ved gennemførelsen af den seneste navnelov i 1981 - lov nr. 193 af 29. april 1981 om personnavne - søgte man at forenkle sagsgangen ved visse typer af navneforandringer. De navneforandringer, der indebærer en relativt begrænset sagsbehandling, f.eks. ændring af fornavn eller antagelse af forældres efternavne eller af mellemnavne, som ansøgeren kan opnå som efternavn, kan herefter ske ved *anmeldelse* til ministerialbogen (kirkebogen), jf. §§ 2, 4, 10, stk. 3, og 11, stk. 1, og 3. Tidligere skulle sådanne navneforandringer ske ved udfærdigelse af navnebevis.

Øvrige navneforandringer, der kræver yderligere dokumentation, f.eks. antagelse af bedste- og oldeforældres efternavne eller helt nydannede efternavne, sker ved *navnebevis*, der udfærdiges af statsamtet.

Ifølge navnelovens § 17 a skal der betales 3.000 kr. til statsamtet for udfærdigelse af navnebevis.

Bestemmelsen i navnelovens § 17 a om betaling for udfærdigelse af navnebevis blev indført i 1989 som led i finanslovsaftalen for 1990 på baggrund af forslag fra den daværende regering. Ved udformningen af reglerne har man fulgt det princip, at de, der får udfærdiget navnebevis, også bør bidrage til dækning af omkostningerne derved. Der blev endvidere lagt vægt på, at reglerne om betaling skulle være enkle at administrere, og der blev derfor ikke på daværende tidspunkt åbnet mulighed for dispensation.

Reglerne om betaling er dog efterfølgende blevet ændret to gange. I 1992 blev navnebeviser til børn under 6 måneder fritaget for betaling, jf. § 17 a, stk. 5. Ved ændring af navneloven i 1999 blev navnebeviser efter navnelovens § 15, stk. 2, for personer, som ikke er tilført ministerialbogen, samt for personer, som har indgået ægteskab i udlandet, ligeledes fritaget for gebyr, jf. § 17 a, stk. 6.

Jeg kan oplyse, at der ikke er aktuelle planer om at ændre reglerne i navnelovens § 17 a om betaling for udfærdigelse af navnebevis.